

[Indenrigs- og boligministeren.]

møde. Det var en naturlig konsekvens af de skrivelser, der er udsendt til de tre hovedstadskommuner, at der blev indkaldt til et møde, men hertil nægtede både Frederiksberg og Gentofte at komme tilstede, og så blev mødet aflyst. Det er ikke mig personlig, der har indkaldt til mødet, det var en naturlig konsekvens af den første handling, og det er heller ikke mig, der har aflyst mødet, men selvfølgelig måtte det aflyses, når der ikke var nogen til at diskutere spørgsmålet.

Med hensyn til de spørgsmål, der har været fremme i relation til ændringsforslag angående affattelsen af § 7, stk. 3, vil jeg gerne sige, at forslaget må læses på den måde, at den 30. september er den sidste frist for andragende fra skatteyderen, men bevillingen fra kommunalbestyrelsens side, eller hvem kommunalbestyrelsen vil bemyndige dertil, kan udmærket godt ligge efter den 30. september. I de fleste tilfælde vil ordningen allerede være truffet, og jeg mener, at kommunalbestyrelsen bør afholde sig fra at ændre de ordninger, der engang er truffet. Jeg håber, at jeg med disse bemærkninger har svaret tilstrækkelig tydeligt, og jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Lorentzen, at det ikke kan være afgørende, om det er en pantefoged eller en anden dertil bemyndiget. Der er jo ingen kommunalembudsmand, der er i stand til at disponere, uden at han har fået direktiv fra kommunalbestyrelsen, og derfor kan det ikke være afgørende, om det er kommunalbestyrelsens flertal direkte eller det er en pantefoged, en embedsmand, der får overdraget at træffe disse ordninger.

(Kort bemærkning).

Ordføreren (Holger Eriksen): Også jeg vil gerne tage skarp afstand fra det ærede medlem hr. Lorentzens definition af lovens indhold på dette punkt. Det manglede bare, at de regulære aftaler, der er truffet i forvejen, ikke skulle respekteres. De er i hvert fald ikke truffet med henblik på at

erhverve valget; de har været regulære i enhver henseende.

Iøvrigt vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, at jeg i og for sig gratulerer ham til at være blevet fører for en noget større hjord, end han plejer at have bag sig. Men der er måske ikke særlig grund til at være stolt over det alligevel, for det ærede medlem kan ikke være i tvivl om, at når de to andre partier fulgte ham, var det simpelthen, fordi de ønskede, at der ikke skulle komme noget ud af dette lovforslag. Der er nemlig ingen, der kan være i tvivl om, at det haster med at få det gennemført; for hver dag, der går, bliver det vanskeligere, og forsinkes det ved en ny udvalgsbehandling, kommer der ikke noget ud af det. Det var den chance, de konservative og venstre greb, og det var den chance, det ærede medlem hr. Alfred Jensen gav dem ved sit forslag. Iøvrigt gik hans bemærkninger ligesom det ærede medlem hr. Søren Olesens bemærkninger kun ud på, at de ville have flere i udvalgene, noget, de øvrige partier ikke i almindelighed har været tilhængere af. Jeg giver ikke meget for den tilslutning, det ærede medlem hr. Søren Olesen i dag har givet, efter at han i sin tale ved første behandling tog afstand. Vi har fra socialdemokratiets side villet opnå de fremskridt, der var mulige og sikre og ikke afhængige af tilfældige stemninger, og det er, hvad der er nået ved det foreliggende forslag og betænkningen.

Aksel Møller: Må jeg først i anledning af, hvad det ærede medlem hr. Holger Eriksen nys sagde, henlede det høje tings opmærksomhed på, at vi for tiden i udvalget for forretningsordenen formentlig er nået til fuldstændig enighed om en obligatorisk udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Det forekommer mig derfor en smule malplaceret, hvis man, når et stort mindretal her i tinget ønsker at skaffe sig klarhed over, hvad et ændringsforslag, der er kommet ind ved det første udvalgsarbejde, i virkeligheden betyder, ikke straks